

Гуманістична складова сучасної освітньої системи

М.С.Семенюк,

*викладач основ філософських знань
Державного вищого навчального
закладу «Чернівецький коледж дизайну
та економіки»*

Гуманізм є одним із основоположних принципів, на яких базується національна система освіти. Він створює необхідні умови задля розкриття креативної потенціалу особистості, формування критичного мислення та утвердження її високоморальних якостей. У час стрімкого розвитку інформаційних технологій сучасне постіндустріальне суспільство безперечно зацікавлене в тому, щоб його громадяни були здатні самостійно й активно діяти, приймати рішення, гнучко адаптуватися до постійних життєвих змін. Процес навчання та виховання молодого покоління є надзвичайно складним і динамічним. Він направлений не лише на вирішення дидактичних цілей, а, насамперед, на формування світогляду особистості та розкриття пізнавальних здібностей.

Саме поняття «гуманізм» походить із латинської мови й означає «людяний». А, відповідно, в центрі гуманістичної концепції, як системи переконань, поглядів, ідеалів, знаходиться – людина. Цікаво, що ще в добу античності давньогрецький філософ Протагор проголошує загальновідому тезу: «Людина є міра усім речам». Тобто, усе на світі має сенс настільки, наскільки воно має сенс в людському існуванні. А, отже, унікальність людини – в її відкритості й незавершеності, досконалості та гармонійному саморозвитку.

Одна зі сучасних українських дослідників Л.Серова наголошує на тому, що категоріальний аналіз поняття «гуманізм» охоплює такі ознаки, як цілісність, рівність, свобода та щастя. Натомість, всесвітньовідомий педагог Василь Олександрович Сухомлинський, стверджував: «Процес навчання – це насамперед людські стосунки. Ось чому ставлення учнів до навчання зумовлюється насамперед ставленням учителя до них, його душевною теплою і чуйністю, прикладом і переконуванням. Людяність учителя – шлях не тільки до серця, а й до розуму дитини».

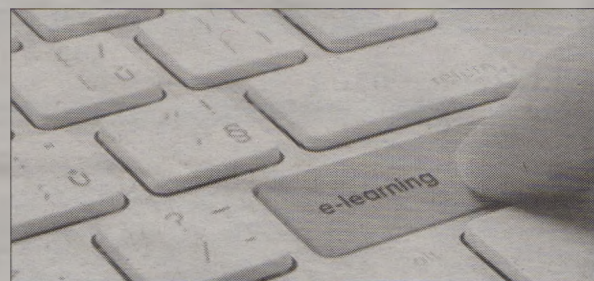
Відомо, що в минулому столітті парадигма освіти базувалася на універсальності навчальних програм, стандартному оцінюванню знань і вмінь студента, натомість гуманістична складова сучасної освітньої системи більше зорієнтована на індивідуальні елементи розвитку особистості (фізичні, трудові, творчі, художньо-естетичні, духовно-етичні, емоційно-ціннісні тощо), на стимулювання до обов'язку та відповідальності в навчанні.

Безперечно, що важливу роль у цьому складному та динамічному процесі відіграють дисципліни суспільно-гуманітарного циклу. Викладання курсів «Людина і світ», «Основи філософських знань» та «Культурологія» допомагають утвердженню високому соціальному визнанню людини, її гідності, творчих здібностей, право на свободу думки та вільного її висловлювання, що в свою чергу сприяє гармонізації у відносинах між людиною та природою, людиною й суспільством.

У третьому тисячолітті перед людством постали серйозні виклики, як соціально-економічного, політичного, так і морально-етичного характеру. І, надзвичайно важливо, щоб у нашій державі відбулися кардинальні зміни щодо мети, змісту, форм і методів освітньої системи, щоб розвивалися такі напрями як індивідуалізація навчання, адаптація освітнього процесу до запитів та потреб особистості, на основі рівноправного спілкування та творчої взаємодії. Адже, основна мета національної системи освіти – це створення належних умов для розвитку та самореалізації кожної особистості, що здатна навчатися протягом всього життя, створювати й розвивати цінності громадянського суспільства.

Дистанційне навчання видів самоосвіти педагогів

А.Ф.Попов,

*викладач-методист
Чернівецького професійного
машинобудівного ліцею*

Професійна діяльність сучасного педагога навчального закладу в умовах модернізації української освіти ускладнюється та поповнюється новим змістом. Вимога постійного особистісного і професійного зростання є чи не найважливішою для професії педагога. Адже саме вона пов'язана із донесенням до широкого загалу всіх новітніх досягнень у культурі, науці й техніці,

можлива лише з використанням найновітніших інтерактивних технологій.

Чим же відрізняється дистанційна освіта від інших видів освіти? Дистанційна освіта – це вид освіти, що передбачає активне спілкування між викладачем і слухачем за допомогою сучасних технологій та мультимедіа. Така форма навчання дає свої вигоди: вибору місця, часу та темпу навчання.

Дистанційна освіта – це отримання знань і навичок за

найвищих норм та ідеалів із метою забезпечення прогресивного розвитку. Для цього вчитель повинен сам досягти високого рівня, що стає можливим лише завдяки невтомній праці над собою. Одним із видів самоосвіти педагога є дистанційна освіта. Розглянемо більш детально, що ж це таке.

Розвиток нових інформаційних технологій докорінно змінює усі сфери сучасного життя, в тому числі й галузь освіти. Останні роки відзначені еволюцією системи освіти: від класичного університету до віртуального, від лекційного викладання матеріалу до комп'ютерних

помогою спеціалізованого освітнього середовища, яке основане на використанні ІТ, що забезпечує мінімум інформацією на стані і реалізує систему супроводу адміністрування навчальним процесом.

Дистанційна освіта розглядається як самостійна форма освіти.

Особливістю дистанційної освіти є те, що вона забезпечує гнучкість, вмінь і навичок у різних сферах при дистанційній та чужої віддаленості «вчителя» та «учня».

Дистанційна форма навчання підходить майже всім, тому що можливість гармонійно поєднати навчання та повсякденне життя. В Інтернеті можна зустріти